

# ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπας ἡ διτ., λ. 40, τρίς ἕως ἑκάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΘΥΝΤΗΣ

## ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΑ

Ὀλίγην θέσιν παρακαλῶ, ἀγαπητὸν «Μη Χάνεσαι» εἰς τὰς Γιβραλταρείους στήλας σου ὅπως διέλθωσι καὶ τὰ πτωχὰ μας ἀτμόπλοια προερχόμενα ἐκ τοῦ πελάγους τῆς Δέλης ἐν τῷ ὁποίῳ τὰ ἡκνηροβόλησε μέχρι σήψεως ὁ κυβερνητικὸς προνομιοῦχος λαίλαψ καὶ τὰ κατεδίκασε μέχρις ἀνυπαρξίης ἡ μπουνάτσα τῆς ἀδιαφορίας μας. Δὲν θὰ ἐφανταζόμεθα εἰς τόσον ἀπαθεστάτης ἀβελτηρίας βαθμὸν πρὸς πᾶν ζωτικὸν στοιχεῖον τῆς χώρας τελειοποιηθέντας τοὺς ραχάτ-ρωμηοὺς, ἐὰν ἡ Πελοπόννησος ὠνομάζετο Δέλη, ἡ Στερεὰ Νάρκη καὶ ἡ Ἡπειροθεσσαλία Ἀμερινομέριμνα. Ποία κυβερνήσις πατριωτικῶς φερομένη ἦλθε ποτὲ εἰς συνενόησιν μετὰ τῶν διαφορῶν ἐταιριῶν ἐπὶ τῶν δρομολογίων των συμφώνως τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου; Καμμία! Ἐπρεπε καὶ αὐταί, κ. Τρικούπη, νὰ ἦσαν ἐταιρίαι Κωπαίδος ἵνα τύχωσι τῆς ἰδιαιτέρας σας μερίμνης!

\* \*

Ἐπέταξαν ὡς εἰς σκύλον τῇ ἐλληνικῇ ἀτμοπλοικῇ ἐταιρία τὸ προνόμιον καὶ τὴν ἄφησαν νὰ τὸ ροκανίζῃ χωρὶς ποτὲ γιὰ τὰ μαῦρα ἑμάτια νὰ γυρίσουν καὶ τὴν ἐπιβλέψουν. Εἶνε ὑπόχρεως ἡ προσέγγισίς της εἰς τὸν λιμένα Ἀλφα; Ἀρκεῖ ὅτι κχαντανικώτατα ποιεῖ ἀπόπειραν προσεγγίσεως εἰς τὸ σημεῖον Βῆτα, παρέδωκε τὸν ταχυδρομικὸν φάκελλον, παρέλαβε τὸν ἐκ τοῦ πρακτορείου παρὰ, ἀπεβίβασε μὲ κίνδυνον ψαροφαγίας τοὺς μισοὺς τῶν ἐπιβατῶν, ἐκράτησε τοὺς ἑτέρους διὰ περιπλέον ἀναγκαστικὸν ταξεῖδι· καὶ τοιοῦτοτρόπως θέλοντος τοῦ πλοιάρχου καὶ μὴ θέλοντος τοῦ ἐπιβάτου γίνου καὶ σὺ ἐπαρχιώτης νεώτερος Κολόμβος. Προκειμένου ὁμοῦ περὶ τινος τρανοῦ τοῦ κόμματος, τὸ ζήτημα ἀλλάσσει ὅψιν καὶ τὸ ἀτμόπλοιον δρομολόγιον ὅπως παραλάβῃ ἐν ἀνέσει τὸ βαρὺ φορτίον.

Ὅταν οἱ κκ. Γουδῆς καὶ Γιαλούσης πρὸ πενταετίας διὰ τῆς μοναρχικῆς ξυνωρίδος τῶν ἀτμοπλοίων των ἐπῆλθον ὡς αἰφνίδιος τυφὼν κατὰ τῆς Ἐταιρίας ἥτις ἔχανε τὸν μπουσουλὰ καὶ τὴν ἔλαμεν νὰ μαῖνάρῃ τοὺς ναύλους καὶ τὴν πόζαν της, ὁ ρωμὸς ἐχειροκρότει, ἐνθουσιάζετο, ἐθεώρει τὸ ἀτμόπλοιον Γουδῆ ἰδιοκτησίαν τοῦ καὶ ὅτι κατ' ἐπίκεισιν του δὲν τὸν ἀπεβίβαζεν εἰς Τρίπολιν, ἀλλ' εἰς Ναύπλιον, καὶ εἰς Ἀμφίσταν ἀντὶ τῆς Ἰτέας. Καθεὶς τὸ ἐπίστευεν ἂν

ὄχι ὡς σπῆτὶ του, ἀλλ' ὡς ξενοδοχεῖόν του τοῦλάχιστον ἐν ᾧ ὁ πλοίαρχος ὡς καλὸς ξενοδόχος ἀπένειμε καὶ τὴν ἰδιαιτέραν του περιποίησιν σὺν τῇ καλῇ παρτίδῃ, πρὸς τὸν ἀποκλειστικὸν πελάτην τοῦ ρωμῶν ὅστις μόνον ἴσως φορὰν ἠσθάθη τὴν ἀνάγκην ὀλίγης πίστεως τοῦ Πέτρου ὅπως περιπατήσῃ ἐπὶ τῆς θαλάσσης πρὸς ἐπιβίβασιν ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ, γλυτώνων οὕτω τὰ ἀκριβώτερα τοῦ ναύλου βαρκαδιάτικα. Καὶ εἴχομεν τότε καὶ τὰ ἀνέκδοτά μας :

— Πᾶμ' ἐνὰ σολάτσο ὡς τ' Ἀνάπλι τζάμπα ;

— Βάστα καὶ αὖριο θὰ τελαλήσουν πῶς δίνουν καὶ μακαρουάδα.

— Αἶ, τότε ἄσε σὲ λίγαις ἡμέραις νὰ τὸ κάνουν σωστὸ τραπέζι.

Ἄλλο :

— Κάνομε τὴ βόλτα τοῦ Μωριά ;

— Ἄν μοὶ ὑπερῶς τὰ βαρκαδιάτικα... ἔρχομαι.

Ἐκτοτε παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ τοῦ τζάμπα. Ἡ Ἐταιρία ἔλαβε τὸ προνόμιον, ὁ Γουδῆς τὴν θέσιν του καὶ ὁ Γιαλούσης τὴν χρυσοκονταρικὴν εἰμαρμένην. Ὁ κόσμος ἦδη ἀμερόληπτος ἐπιβιβάζεται καὶ οἱ ἔμποροι ἀδιακρίτως φορτώνουσιν, ἂν καὶ ὅλην αὐτὴν τὴν ἀνεῖν τοῖς τὴν παρῆς μία ἀτμικὴ διακύβευσις ἐνὸς Γουδῆ. Ὁ ναῦλος τῆς μεταφορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων πρότερον ἀπὸ Πειραιῶς μέχρις Αἰγίνης ἐστοίχιζε 12—15 λεπτά κατ' ὁκάν. Δηλαδή ὅσον ἀκριβῶς κοστίζει ἡ μεταφορὰ ἀπὸ Λίβερπουλ, Σκωτίας, Βομβάης, Κίνας, Μαγαδασκάρ καὶ Καναρίων Νήσων. Πόσον νομίζετε ὅτι τὴν ἔχομεν σήμερον μέχρις Ἀντικυθήρων, Κερκύρας καὶ Ἀνάφης καὶ ἐν γένει ἀπὸ περάτων μέχρι περάτων τῆς Ἑλλάδος ; Ἐνάμιση λεπτὸ μὲ συμπάθειο τὴν ὁκάν. Οἱ ναῦλοι πρότερον τῶν ἐπιβατῶν σοῦ ἐνέπνεον ὀλίγον τρόπον καὶ περισσοτέρην ἀπελπισίαν. Ἐπαισθητὴ ἐλάττωσις τούτων ἡκολούθησε μετὰ τὴν ἐμφάνησιν τοῦ Γουδῆ καὶ τοῦ Γιαλούση. Ἐπίσης αὐξήσις εἰς τὴν ταρτουρικὴν φειδωλίαν τῶν φηγητῶν καὶ ἐλάττωσις εἰς τὰς τιμὰς των.

Δώδεκα θέσεις εἰμπορούσε νὰ εἶχε τὸ ἀτμόπλοιον, τοῦτο δὲν ἡμολογεῖ τοὺς κυρίους ἐταιριστάς του νὰ ἐκδώσουν 96 εἰσιτήρια ! Ἄν δὲν ἐπρολάβανες πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ἀτμοπλοίου δύο ὥρας τοῦλάχιστον καὶ μὲ ἄλλα 2 φρ. τὸν καμαρώτον, ἐκινδύνευες νὰ ὑποκύψῃς εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ριθῇς εἰς τὴν θάλασσαν εὐρίσκων καλῆτεραν, ἔστω καὶ αἰώνιαν, ἀνάπαυσιν, ἀπαλλακτόμενος τῆς στεμφυλοπιστικῆς καὶ ἐντεροθληπτικῆς στενοχωρίας τοῦ ἀτμοπλοίου. Εἰ-

σήμερο κρατών τὸ εἰσιτήριο καὶ ὁ καμαρότος ὀπισθέν σου ἔχων σε ἰσχυρῶς συλλαβεῖ ἐκ τῆς χειρὸς ὡς χωροφύλαξ φυγόδικοι, σ' ἐρωτᾷ :

— Αἶ, κύριε! θὰ γιοματίσης;

— Δώσε μου πρῶτα μία κουκέτα ν' ἀσφαλισθῶ περὶ τοῦ ὄλου μου, κι' ἔπειτα φροντίζομεν γιὰ τὸ στομάχι.

— Κουκέτα δὲν ἔχει. Ἄν θέλῃς στὰ τραπέζι...

Τὰ πλεῖστα τῶν νῦν προσεγγιζομένων παραλίῶν μερῶν ἐβλεπον πρότερον τὸ ἀτμόπλοιο διερχόμενον πρὸ τῆς μύτης των καὶ ἐθεώρουν αὐτὸ ὡς τι ἑκτακτον θηρίον, ὡς φάντασμα, ὡς θαῦμα. Πρὸ τριετίας ἤδη αἱ προσεγγίσεις ἐδιπλασιάσθησαν ὑπὸ τῆς ἐταιρίας καὶ ἂν λογίσωμεν καὶ τὰς ἄλλας δυνάμεις ἐταίρειας ἔχομεν τὴν τετραπλάσιαν, πενταπλάσιαν ἀνάπτυξιν τῆς συγκοινωνίας. Μέρη διὰ τὰ ὅποια ἔχρησζετο δεκαήμερος καραβανιστικὴ μούλαροδρομία πρὸς ἀνακάλυψιν των, τώρα ἔχουσιν ἀπαξ καὶ δις τῆς ἐβδομάδος τὸ ἀτμόπλοιο κατ'ὥθεν τῶν ἀπορρώγων παραλίῶν των.

\* \*

Τοιαύτη ὑπῆρξεν, ὡς ἀμυδρῶς ἠδυνήθημεν νὰ σὰς παρουσιάσωμεν, ἡ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν πραγματικῶς ἐλεεινοτάτη δι' ἀτμόπλοιας συγκοινωνία μας, βελτιωθείσα εἰς ἀρετὴν βαθμὴν προόδου διὰ τῆς ριψοκινδύνου ἐπιχειρήσεως καὶ τῆς ἰσχυροτέρας θελήσεως τοῦ κ. Δ. Γουδῆ ὅστις κατώρθωσεν ἀτομικώτατα, ἀπομεμονωμένος, ἄνευ ἐιδικῆς ὑποστηρίξεως παρὰ τοῦ ἀδιαφόρου κοινοῦ καὶ τοῦ ἀναισθήτου ἐμπορίου μας, νὰ σχηματίσῃ τέσσαρα τῆς πρώτης ἀνάγκης τελειότατα ἀτμόπλοια καὶ δὲν θὰ παρέλθῃ τὸ πέμπτον ἔτος τῆς ζωῆς τῶν ἀτμόπλοιων τοῦ καὶ θὰ τοῖς προσθήσῃ ἐντὸς ὀλίγου καὶ ἕτερον τελειότερον ὄλυν, κατασκευασθὲν ἐν Ἀγγλίᾳ. Νομίζει τις ὅτι ὁ θεὸς εἰς τὰ ἀτμόπλοια Γουδῆ, εἰς τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν καὶ εἰς τὴν ἑλλ. δημοσιογραφίαν ἐφήρμοσε τὸ ρητόν του «αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθαι». Καὶ ἡμεῖς αὐξηνηθήκαμεν καὶ πληθυνθήκαμεν, ἐπαναλαμβάνομεν τὰ κέρδη τοῦ ἐντιμοτάτου Σπετσιώτου κ. Γουδῆ πρὸς διακαίαν ἀνταμοιβὴν τῆς ἐθνοφελεστάτης ἐπιχειρήσεώς του καὶ μεταβαίνομεν πρὸς τὴν :

**Ἑταιρίαν Σύρου.** Ἡ ἵδρυσις τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρίας χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1856. Μέχρι τοῦ 1878, ὅτε ἐνεφανίσθησαν οἱ Γουδῆς καὶ Γιαλούσης, ἠριθμεῖ 8 ἀτμόπλοια, 4000 τόνων περίπου χωρητικότητος, ἀξίας 3,000,000 δραχμῶν ὡς ἐγγίστα. Διετῆρε καὶ τὸ ἐν Σύρῳ ἐργοστάσιον μετὰ τὰς πρὸς καθαρισμὸν καὶ ἐπισκευὴν τῶν ἀτμόπλοιων τῆς δύο ἀποβάθρας (χαβούζας) ἀξίας 2 ἐ κατομμυρίων δραχμῶν. Ἡ στάσιμος ἢ μάλλον ἡ καρκινωβατικὴ αὕτη κατάστασις τῆς ἑνεκα τῆς κορυφότητος τοῦ Συμβουλίου καὶ λόγῳ τῆς ἰδιοποιητικῆς μεθόδου τῶν ὀργάνων τῆς ὑφίστατο ἀκμάζουσα διὰ τῆς παρκυῆς τῆς ἐταιρίας ἐπὶ εἰκοσιδύο (ἀριθ. 22) ὁλόκληρα ἔτη! μέχρις ὅτου ὁ θεός—ὅστις ἀγαπᾷ τοὺς Ρωμηοὺς ὅσον ἓνας ἄλλος διάβολος μεθ' οὗ «εὐρήκαμεν τὸν διάβολόν μας»—ἐσπρωξεν τὸν Γουδῆ ἐξ Ἰταλίας καὶ ἦλθε μετὰ τὸ ποιητικώτατον βαποράκι τοῦ «Σπέτσαι», τοῦ ὁποῦ ὁ ὡς σιγάρου καπνὸς ἐφλόμωσε τοὺς ἀνανήψαντας Χιώτας συμβούλους καὶ κατώρθωσαν ἤδη ἀπὸ τοῦ 78 μέχρι σήμερον, ἦτοι ἐντὸς πενταετίας, ὅτι δὲν ἐπραξαν ἐντὸς εἰκοσιπενταετίας. Δηλαδὴ κατεσκευάσθησαν 4 ἀξιολογώτατα ἀτμόπλοια καὶ ἕτερα 2 καταπλέοντα ἐντὸς μηνός, χωρητικότητος ἐν ὄλῳ 5,400 τόνων, ἀξίας 2,900,000 δραχμῶν καὶ 900 ἵππων δυνάμεως. Ἠγόρασε βορβοροφάγον μετὰ δύο ἀτμοφορτηγίδων ἀξίας 300,000 δραχμῶν, ἐσυμορφώθη μετὰ τοὺς εὐτελεῖς ἐπὶ

τῶν ἐμπορευμάτων ναύλους τοῦ Γουδῆ, ἐδιπλασίασε τὰς γραμμάς τῆς πρὸ τριῶν ἐτῶν καὶ τὸ σπουδαιότερον σὺν τῇ υπερμέτρῳ εὐρυχωρίᾳ ἐν τοῖς νέοις ἀτμοπλοίοις ἀπαντᾷ τὴν ἐν τῇ προσωπικῇ καὶ τὴν πρῶτην ἐλλείπουσαν ἀνθρώπιναν.

Συγκρίνοντες λοιπὸν τὴν πυρετώδη τελευταίαν ἐνεργητικότητα τῆς ἐταιρίας, τὴν γιγαντιαίαν αὐτῆς σχετικῶς αὐξησιν τῶν ἀτμοπλοίων, τῶν δρομολογίων τῆς, τὴν ὁσημέραι ἀναπτυσσομένην καλὴν θέλησιν τῶν διαχειριστῶν τῆς, τὸ 5 ο)ο ἐτησίως πραγματικὸν μέρος ἐπὶ τῶν 4,000,000 δρ. κεφαλαίων τῆς καὶ τὴν ἐν γένει ἐπιδεικνυομένην φιλοτιμίαν τῆς, ἣν φαίνεται νὰ μὴ ἐξήντησεν, ὀφείλομεν, ἐὰν δὲν εἴμεθα μνησικακοὶ πρὸς τὸ ἀτυχὲς παρελθόν τῆς, ν' ἀπονεύωμεν αὐτῇ τὸν δίκαιον ἔπαινον εὐχόμενοι ἐν εὐλικρινείᾳ κατενόδιον εἰς τὰς γενναίας πρὸς τὸ καλὸν αὐτῆς καὶ τοῦ τόπου προθέσεις τῆς.

Τὸ προνόμιον, ὅπερ λαμβάνει ἐτησίως παρὰ τῆς κυβερνήσεως εἶνε δρ. 600,000, ἀπέναντι τοῦ ὁποῦ ἔχει ἀναλαβεῖ τὰς ἀκολουθούσας ὑποχρεώσεις :

α') Δρομολόγιον κατ' ἀπαίτησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Κράτους—βουλευτῶν—καὶ ταχυδρ. ὑπηρεσίας, καθ' ὁρισμένης ἡμέρας καὶ ὥρας.

β') Μεταφορὰ ὑλικῶν δημοσίου μετ' ἐκπτώσιν ναύλου 5 ο)ο.

γ') Μεταφορὰ ταχυδρ. ὑπηρεσίας.

δ') Ναῦλος δημοσίων ὑπαλλήλων—καὶ κτηνῶν!—μεταφερομένων συνεπείᾳ διαταγῆς τῆς Κυβερνήσεως μετ' ἐκπτώσιν 50 ο)ο.

ε') Ὑποχρεώσεις ἐν ἀνάγκῃ νὰ παραχωροῦνται ἀτμόπλοιά τῆς εἰς σὰς—πετσωματικὰς—ἀνάγκας τοῦ Ἔθνους.

\* \*

Παραμερήσατε παρκαλῶ ὅσοι θέλετε ἐξ εὐλαβείας πρὸς τὸ ὄνομα, σεις οἱ ἄλλοι ἐξ ἀποστροφῆς πρὸς τὸ ἥθικόν ποιόν τῆς καὶ σὺν οἱ πλέον εὐαίσθητοι ἐξ οἴκτου πρὸς τὰ χάλια τῆς, ἵνα διέλθῃ καὶ μία πολυώνυμος, ἀνώνυμος καὶ εὐώνυμος ἐταιρία, τὴν ὁποίαν ἂς ὀνομάσωμεν καὶ ἡμεῖς μετὰ τὸ τελευταῖο τῆς παρασοῦκλι.

**Ἡ Παν. Ἀτμοπλοῦα!** Ὅνομα πράγματι ἱκανὸν νὰ φλαμπουροεμπνεύσῃ τὸν Παράσχον καὶ νὰ λαβροπαράσῃ τὸν Συνοδινόν. Ὁ χρυσοκάνθαρος! θὰ εἶχατε λάβει πρὸ καιροῦ τὴν ἀμνηστειάν τῆς ληστείας, τῆς Ἑταιρείας, καὶ τῆς ἐξαπείσεως, τῶν μόνων πεσκειῶν, ἀτινα συνεκομίσατε μετὰ τῆς ἐκ τῆς ξένης ἐπιδρομῆς σας εἰς τοῦτο τὸ ἀνεκτικὸν ἔδαφος τοῦ ρωμαϊκοῦ, ἂν ἡ ἐξαπίνης ἐνέδρα σας ἄφινε τοῦλάχιστον ἄσπιλον τῆς ληστρικῆς κυβείας σας, ἀβεβήλωτον, ἀνεκ μεταλλευτὸν τὸ ἱερὸν ὄνομα τῆς πατρίδος μας! Ἀπαρίας ἄξιον εἶνε πῶς δὲν ὀνομάσατε τὸ χρηματιστήριόν σας «Ἀκρόπολιν» καὶ τὰ λασκενοσαλῶνια σας «Πλατωνικὰς Ἀκαδημίας». Καὶ ἔπειτα ἔχετε τὴν θρασυδεϊλίαν, ἐλαφροειδέστατοι, νὰ πᾶτε εἰς Γεργέστην νὰ μᾶς ἀπειλήσητε δῆθεν, ἂν καὶ ἐκεῖ εὐρήκατε τὸν διάβολόν σας. Ἐξορκίζω εἰς τὴν ὑπαρξίν των ἐν ἰδρώτι βιόντων ἐντίμων συμπολιτῶν τοῦ, τὸ πατριωτικόν «Μὴ Χάνεσαι», μὴ ἐκ κακῶς ἐννοουμένης ἀβροφροσύνης περὶ τὴν φρασσεολογίαν, θελήσῃ ν' ἀποκόψῃ τίποτε ἐκ τούτων τῶν πικρῶν, ἀλλ' ἀληθεστάτων παρατηρήσεών μου πρὸς τοὺς ἐκ τῆς ἀνεκτικότητός μας ἀποθρασυνθέντας Τάκους μας διότι τότε θὰ πῇ ὅτι ἀνδρὸν ἀνακοχὴν συνομολογεῖ μετὰ τοιούτων ἀγιογδυτικῶν τεράτων, ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἡ αἴγλη τῶν Λύγκων καὶ Λαφαζάνων θαρβούται.

Ἀφοῦ κατεβρόχθισαν τὰ ὄρη τοῦ Λαυρίου, κατέπιον τοὺς βάλτους τῆς Κωπαίδος, καὶ ἐξεμύζησαν διὰ τῶν τοκογλυφῶν καὶ τῶν κορσολιτῶν καὶ τὴν τελευταίαν ὑλικὴν ἱμάδα

τοῦ πτωχοῦ Ἐθνους, χάρις τῇ Χαριλάω, ἔπρεπε προτοῦ τοῦς ριψωμεν ἡμεῖς, νὰ ριφθῶσιν καὶ εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐβρον λοιπὸν μίαν τετραδάπορον ἀτμοπλοικὴν ἑταιρίαν, ἀλλάξασαν περισσοτέρους κυρίους καὶ ὀνόματα ἢ ὅσας πολιτικὰς ὑποχρεώσεις πᾶς ρουσφετλῆς βουλευτῆς, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα διὰ νὰ συγκινήσῃ ἢ μᾶλλον σαγήνευσῇ, ἐσκέφθησαν ὅτι ἔπρεπε νὰ ᾔνε πατριωτικόν! Διότι εἰς τὸν ἀτυχῇ ρωμὸν ἂν ἔμεινεν ὀλίγος ἐνθουσιασμός ἐξαντλούμενος μέχρι τῆς γενναιοφύχου δωρεᾶς τοῦ σουλτοῦκου του, οὗτος πηγάζει ἐνίοτε ἐκ τῆς «πατρίδος!» Ἡ πατρίς τῶν Μεγαλειότητων, τῆς παράτας, τῶν πετσωμάτων, τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, τῶν πανσασιῶν, τῶν διωρισμένων, τῶν ἐνταλάτων! Ἀπὸ «Πανελληνιον ἀτμοπλοικὴν ἑταιρίαν» ἐπὶ τὸ πολυσήμαντον λακωνικότερον τὴν μετέτρεψαν ὀνομαστικῶς εἰς «Πανελλήνιον Ἀτμοπλοῖκον». Αὐριοι θὰ ἔχωμεν τὰ μέχρις Ἀτλαντικοῦ δρομολογία της. Κάποια ἐφημερίς θὰ εὐρεθῇ νὰ ψάλλῃ τὰ θούρια εἰς τὸν κυματισμὸν τῆς σημαίας μας ἐπὶ τῶν ἁκτῶν τῆς Ἀφρικῆς. Μετέπειτα θὰ ἀποκαλυφθῇ ἡ κάλυψις τῶν μετοχῶν. Καὶ ὡς σπαρτιατικὸς ἐπίλογος τοῦ δράματος: τὸ tableau τῶν ἀγοραστῶν: εἰς τὰ κρῖνα τοῦ Λουτροῦ!

Ἐνὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἄνω ἑταιρίας εἶχεν ἀναλάβει ὁ δξύνους κ. Γιαλούσης, ἀνὴρ ἀγγλικῆς τακτικῆς καὶ ἀκριβεῖας, δραστήριος καὶ εἰδικὸς περὶ τὰ ἀτμοπλοῖκα, ἡ ἐπιχειρήσεις ἐβάδιζεν ἀπροσκόπτως κερδοσκοπικώτατα. Μόλις ἀπεμακρύνθη οὗτος καὶ δύο-τρία χρυσοκανθαρικὰ ὀνόματα ἐστόλισαν τὴν λίσταν τοῦ συμβουλίου της, ἤρξατο ἡ ὁρμή τῆς παρουτίλας. Τοὺς προσκόπους τούτους κόρακας τῆς ἐρμώσεως δὲν ἤργησαν ν' ἀκολουθήσωσι στίφῃ χρυσοκανθαρικὰ ὀλόκληρα καὶ ἰδοὺ σήμερον ἡ ἐξαπίνης ὁμογενικὴ κατάληξις τῆς ὅλης διαχειρήσεως μετ' τὴν ἐπιδεικτικῶς σειομένην «Πανελλήνιον» σημαίαν των. Οἱ σκοποὶ των εἰσὶν εὐρεῖς εἰς τὰ πελάγη των δρομολογίων των, ἀλλὰ βαθεῖς καὶ ἀβέβαιοι ὡς ὁ πιθμὴν των. Νέα χρηματιστικὰ ναυάγια προετοιμάζονται τοῖς πτωχοῖς τῷ πνεύματι καὶ ὁ κ. Τρικούπης ἀποκλειστικῶς στέλλει εἰς Μαδρίτην τοὺς Σκουλούδας πρὸς συνομολόγησιν μεγαλεπιβούλων συμβάσεων, ἂν καὶ εὐρίσκειται ἐν πλήρη βεβαιότητι περὶ τοῦ βουλιώματός αὐτῶν καὶ τόσων χιλιάδων ψυχῶν εὐπίστων συμπολιτῶν του. Προσοχὴ εἰς τὸν Τρικούπην!

### Τορὸς

## ΧΡΟΝΙΚΑ

Διαθρυλλεῖται ὅτι ἡ νομικὴ σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου προτίθεται νὰ προτείνῃ ὡς διάδοχον τοῦ ἀποβιώσαντος καθηγητοῦ τοῦ ἐμπορικοῦ Δικαίου Γεωργίου Ράλλη τὸν κ. Δημήτριον Ράλλην βουλευτὴν Ἀττικῆς καὶ ἀρχαιότερον ὕψιγ τὴν τοῦ ἐμπορικοῦ Δικαίου.

Ἀφοῦ ἄπαξ ἀνέλαβε νὰ μᾶς ἀποδείξῃ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν πόσους στρατιώτας ἔχομεν ἐν Ἀθήναις, πῶς δὲν προσέθεσεν καὶ μίαν λεπτομέρειαν, πόσοι ἐκ τῶν στρατιωτῶν αὐτῶν εἶνε ὑπηρεταί. Τρεῖς εἰκόνας τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ περισυλλεχθεῖσαι μᾶς ἔκαμαν ν' ἀμφιβάλλομεν ἂν ὑπάρχουν περισσότεροι ἀπὸ τὴν συνήθη ὑπηρεσίαν τῶν φρουρῶν. Δύο δυστυχεῖς στρατιῶται κουβαλοῦσαν μίαν μπαούλαν τοῦ ἀξιωματικοῦ τῶν μακρὰ ὄση ἡ Ὀδὸς Σταδίου. Εἰς στρατιώτης συνώδευε δεσποινίδα καὶ εἶχεν ὑπὸ μάλης ἕνα μπόγον πλατὴν ὡς τὴν πλατεῖαν Συντάγματος. Ἄλλος στρατιώτης εἰς τριωρόφου οἰκίας τὰράτσαν ἀνέβαζε καὶ κατέβαζε μπουγάδα καὶ

ἄπλωνε γυναικεῖα πανταλονάκια! Ἰδοὺ τὰ ἔργα, εἰς ἃ καταγίνονται οἱ στρατιῶταί μας. Ὀλίγον ἀκόμη καὶ θὰ τοὺς δῶμε, ὡς τοὺς ἐν Τούνεσι ἀδελφούς των, νὰ πλέχουν κάλτσας καὶ νὰ φυλάνῃ φρουροί.

Ἡ Νέα Ἀγορὰ πλησιάζει ἐπὶ τέλους νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν δημοσίαν χρῆσιν. Τώρα ὅπου ἐκαθαρίσθη καὶ ἐγρίσθη καὶ ἐβάφη καὶ διεκοσμήθη ὀλίγον, ἤρχισε νὰ γίνηται ἐν πολὺ κομφὸν οἰκοδόμημα. Εἰς τὰ πλείστα τῶν μαγαζίων ἤρχισαν νὰ κατασκευάζονται οἱ ἐν αὐτοῖς σκελετοί. Βεβαίως θὰ ληφθῶσι καὶ ὅλα τὰ μέτρα ὑγιεινῆς ἐγκαταστάσεως ἐν αὐτοῖς. Εἰς τὰ κρεωπωλεῖα μάρμαρα καὶ πρίονες καὶ τὰ λοιπὰ. Ποῦ κεφάλι, ἄφ' οὗτο ἐτέθησαν ἐκεῖ τὰ θεμέλια νὰ φυτευθῶσιν ἐκεῖ δενδροστοιχία γύρω-γύρω. Ἀλλ' ὅτι δὲν ἐγινε τότε, ἄς γίνη τώρα. Ὁρεῖλομεν δὲ πολῖται καὶ τύπος νὰ ἐπαναστατήσωμεν, ὡς ἐπαναστοῦμεν εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ἐνθουσιαζόμενοι καὶ σφαζόμενοι, διὰ νὰ ἐνανθρωπισθῇ ἡ πλατεῖα Βαρβακείου. Τί μυστήρον τέλος πάντων κρύβει ἡ παράγκα ἐκείνη. Ἀνοίξατέ την νὰ δοῦμε τί τρέχει ἐκεῖ μέσα. Πολὺ φοβούμεθα ὅτι εἶνε κριμμένη κάμμιὰ ληστρικὴ συμμορία. Ἀγαλμα εἰς τὸν Γλάδστονα καὶ τοῦ μεγάλου μας συμπολίτου Βαρβάκη ξύλα, οὐρα καὶ κοπριές. Ἡμεῖς τοῦλάχιστον θὰ ἐγράψαμεν περὶ τοῦ χονδρειδεστάτου τούτου αἰσχρῶς ἐκατὸν φορὰς, τίς μᾶς ἀκούει; Οὔτε ἀρχαί, οὔτε συμπολίται, οἵτινες οὔτε αὐτὴν τὴν παράγκα πηγαίνουν νὰ κρημνίσουν κάμμιὰ μέρα, οὔτε τὸν κῆπον Χαδζῆ Δημητρίου εἰς τὸν Ἰλισσόν. Κακοῦργοι κυβερνῆται, ἀδιάφοροι οἱ πολῖται, ἰδοὺ τὰ χάλια μας.

Χάριν τῶν παιδιῶν χθὲς ὁ ἐν Φαλήρῳ Ἀρμενικὸς θίασος παρέστησε δύο πράξεις ἐκ τοῦ Ἀρίφ καὶ τοῦ Κιοσσὲ Κεχαγιᾶ. Τὸ θέατρον ἤρχισε περὶ τὰς 6 1/1, ἦτο δὲ τελειωμένον πολὺ πρὸ τῆς ἐνστάτης· μικρὸν θεατρικὸν βραδάκι, ἀνάλογον πρὸς τὸ ἀκροατήριόν του. Ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ἔτι μέσα εἰς τ' ἁμάξι, ἅτινα τὰ ὠδήγουν εἰς Φάληρον, ἡκτινοβόλουν καὶ ἐχόρευον τὰ παιδάκια. Ὑστερον ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τῆς παραστάσεως ἦσαν διαρκῆς γέλως, ἐκπληξίς καὶ φωνούλαις καὶ χειροκροτήματα· τὸ ἄκρον ἄκρον τῆς εἰθυμίας των ἦτο ἡ σκηνὴ μετ' τὸν ὄνον τοῦ Κιοσσὲ Κεχαγιᾶ, ὅστις τόσον ἐπίσημον μέρος διεδραμάτιζεν εἰς τὰς ἀναλάτους ἐκεῖνας σκηνάς, τὰς ὁποίας μόλις σώζουσιν αἱ σάρκες καὶ τὰ ὀκλήματα καὶ τὸ γλυκοτραγουδάκι τῆς Σιρνοῦς καὶ ὁ χορὸς τῆς Ἰσαβέλλας καὶ ἡ ὑποκριτικὴ δεξιότης τῶν μελῶν τοῦ θιάσου. Τὰ παιδιὰ διεσκέδαζον μετ' τὰ μάτια ἐστραμμένα πρὸς τὴν σκηνὴν, καὶ ἡμεῖς οἱ ἄλλοι, οἱ μὴ ὄντες πλέον παιδιὰ, καὶ μόνον καταδικασμένοι νὰ παιδιαρίζωμεν ἐνίοτε, δὲν εὐρίσκομεν γλυκύτερον θέαμα ἀπὸ τὰς ἀστραπὰς καὶ τὴν χαρὰν των, ἡ ὁποία τόσον εὐκόλως ἐξήπτετο ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴν ἐκείνην λαμπροφάνειαν τῶν γυναικεῶν ἐνδυμασιῶν καὶ τῶν χορῶν καὶ τὴν παχύτητα τοῦ κομικοῦ των οἰστρου. Ὅταν πρὸς τὸ τέλος τῆς παραστάσεως αἱ μητέρες ἢ οἱ πατέρες των τὰ ἡρώτων ἂν νύχαισθῃσαν, νὰ ἐβλέπατε τί ὠκεανὸς εὐδαιμονίας ἐκυμάτιζεν εἰς τὸ ναι των.

Ἀλλ' ὅση εὐεργετοῦσι τὰ παιδάκια οἱ γονεῖς των ὀδηγούντες εἰς τοιαῦτα χάριν αὐτῶν συγκροτούμενα θεάματα ἐν καταλλήλῃ ὥρᾳ, τόση ἀπ' ἐτέρου τυραννικῶς καὶ ἀπερισκέπτως φέρονται πρὸς ἐκεῖνα οἱ σύροντες αὐτὰ καθ' ἐσπέραν εἰς τὰ θερινὰ θεάτρα, τὰ διαρκούντα μέχρι τῆς δευτέρας τοῦ μεσονυκτίου πολλάκις, ἀφαιρούντες τὸν ὕπνον των, τὴν ζωὴν των δηλαδὴ, καὶ ἐκθέτοντες εἰς τὰ φύχη τῆς νυ-